

[illegible]

بِسْمِالهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ
اِنَّآ
اَرْسَلْنَا
نُوحً.ا اِلَى
قَوْمِهِ
اَنْ
اَنْذِرْ
قَوْمَكَ
مِنْ قَبْلِ
اَنْ
يَاْتِيَهُم
18; ع.َذَابٌ
اَلِيمٌ "Şüpheşiz biz Nû'h'u,
kavmine, 'Kendilerine elem dolu bir azap gelmeden önçe kavmini uyar' diye peygamber
olarak gönderdik.” (Nuh, 71/1) قَالَ
يَاقَوْمِ
اِنِّى
لَكُمْ
نَذِيرٌ
مُبِينٌ “Nû'h, şöyle dedi:
'Ey kavmim! Şüpheşiz, ben sizin iç,in apaçık bir uyarıcıyım.” (Nuh, 71/2)
اَنِ
اعْبُدُوا
اللهَ
وَاتَّقُوهُ
وَاَطِيعُون
16; “'Allah'a ibadet edin. O'na karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin ki” (Nuh,
71/3) يَغْفِرْ
لَكُمْ مِنْ
ذُنُوبِكُمْ
وَيُؤَخِّرْ
03;ُمْ اِلَى
اَجَلٍ
مُسَمًّى
اِنَّ اَجَلَ
اللهِ اِذَا

جَآءَ لاَ
يُؤَخَّرُ
لَوْ
كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ
“Sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi belli bir vakte kadar ertelesin. Şüphesiz,
Allah'ın belirlediği vakit gelince ertelenmez. Keşke bilseydiniz.” (Nuh, 71/4)
قَالَ رَبِّ
اِنِّى
دَعَوْتُ
قَوْمِى
لَيْلاً
وَنَهَارًا “
'Nûh, şöyle dedi: 'Ey Rabbim! Gerçekten ben kavmimi gece gündüz
(imana) davet ettim.” (Nuh, 71/5) فَلَمْ
يَزِدْهُمْ
دُعَآئِى
اِلاَّ
فِرَارًا “Fakat benim davetim
ancak onların kaçışını artırdı.” (Nuh, 71/6)
وَاِنِّى
كُلَّمَا
دَعَوْتُهُمْ
لِتَغْفِرَ
لَهُمْ
جَعَلُوآ
اَصَابِعَهُمْ
فِى
اَذَانِهِمْ
وَاسْتَغْشَوْا
ثِيَابَهُمْ
وَاَصَرُّوا
وَاسْتَكْبَرُوا
اسْتِكْبَارًا “Kuşkusuz sen onları bağışlayasın diye kendilerini her davet edişimde
parmaklarını kulaklarına tıkadılar, elbiselerine büründüler, inanmamakta
direndiler ve büyük bir kibir gösterdiler.'" (Nuh, 71/7) Bu ayeti kerimelerde Hz.
Nûh’un, kendisinden önce gelen birçok peygamber gibi halkının ileri
gelenlerini İslam’a davet ettiği, ancak onların inanmadığı anlatılmaktadır. Ayrıca halkın
kendilerini felakete sürükleyen kimselere tabi olduklarını ifade buyurarak onların servet
ve evlatlarıyla övünen kimselere tabi olmalarını Cenab-ı Hakk’a şikayet
etmektedir. Ayetlerde sadece dünyevî nimet ve ikballere önem vermenin uzun
vadede mutlaka manevî değerleri yok edip toplumun temel dokusunu tahrip edeceği
gerçeğine de ayrıca vurgu yapılmaktadır. Peygamberlerin ve onların varisi olan
âlimlerin görevi, üzerlerine düşen davet görevini eksiksiz yapmaktır.
Nitekim Hz. Nûh’un gece gündüz demeden bütün

gücüyle halkın kurtuluşu için çin çalıştığı, böylece sorumluluğunu yerine getirdiği bildirilmektedir. İnsanların bu daveti kabule yöneldiği ise Allah'ın hidayet etmesine bağlıdır. Hz. Nuh'un, oğlu ve hanımının iman etmelerini sağlayamaması, Peygamberimizin amcası Ebu Talib'e iman ettirmede muvaffak olamaması bunun en güzel delilidir. Hidayet ve dalalet, Allah Te'âlâ'nın elindedir. İmanı olmayanı veya imanının gereklerini yerine getirmeyeni Peygamber dâhil kimse kurtaramaz. Zira Peygamberimiz şüyle buyurmuştur: وَمَنْبَطَّأَبِهِعَمَلُهُلَمْيُسْرِعْبِهِنَسَبُهُ “Kimi ameli geri bırakırsa, nesebi onu (ahirette) önemli ne geçirmez" (Müslim, Zikr, 11 / 7028) Bu nedenle halkımız arasında yaygın olan “ben hoca oğluyum, ben hacı oğluyum” gibi sözler yersiz laflardır. Peygamberimiz (s.a.s) kızı Fatma'sıya şüyle seslenmiştir: يَافَاطِمَةُبِنْتَمُحَمَّدٍأَنْقِذِينَفْسَكِمِنَالنَّارِ،فَإِنِّيوَاللَّهِلَاأَمْلِكُلَكُمْمِنَاللَّهِشَيْئًاااَمَنُوْالَفَتَحْنَاعَلَيْهِمْبَرَكَاتٍمِنَالسَّمَاءِوَاْلاَرْضِوَلَكِنْ

İslam, Allah'ın azabından korunmaları için, elbette
kazanılmalarıyla yakaladık. (Arâ, 7/96) Hz. Nuh'un, şartlara ve kişilerin
özelliklerine göre tebliğlerini iletmiş, gizli olarak
söylenmiş; bildirilmekte, böylece de irşat ve tebliğde bulunan
Musa'nın bu farklı davet ve tebliğ metodlarını kullanabileceklerine işaret
edilmektedir. Ayrıca tebliğde muhatabı ikna ve ilzam ile eşitli deliller getirilmesi de
öngörülmektedir. Nitekim Hz. Nuh, Allah'ın insanı aşama aşama yaratarak
mükemmel bir varlık haline getirdiğini hatırlatıp insanın O'na minnettar olması,
varlığını ve birliğini tanıyıp kulluk etmek suretiyle minnet ve şükranını
göstermesi gerektiğini ifade etmiştir. Tahir TURAL

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)